

Regeringen
li.remissvar@regeringskansliet.se

Yttrande över SOU 2025:125 En ny viltförvaltningslagstiftning

Er beteckning: LI2026/00074

Sammanfattning

Länsstyrelsen är i grunden positiv till betänkandet men pekar samtidigt på ett antal brister och behov av förtydliganden.

Länsstyrelsen tillstyrker betänkandet i flera delar, bland annat förslagen om ett utökat tillsynsansvar över vilt som hålls i hägn, krav på jaktledare vid gemensam jakt samt de straffrättsliga förtydligandena.

En genomgående synpunkt är att regelverket måste vara tydligt, enhetligt och rättssäkert, särskilt i de delar som riktar sig direkt till enskilda, såsom skydds jakt på eget initiativ. Trots förbättrad struktur i bilagor kvarstår språkliga otydligheter som riskerar att leda till felaktig tillämpning. Länsstyrelsen betonar även att anpassningen till Art- och habitatdirektivet och Fågeldirektivet inte är tillräckligt tydlig och saknas i vissa delar.

Länsstyrelsen vill särskilt framhålla att bedömningen av gynnsam bevarandestatus bör vara ett nationellt ansvar. Vidare anser Länsstyrelsen att skyldigheten att rapportera enligt artikel 16 i art- och habitatdirektivet samt artikel 9 i fågeldirektivet till EU inte har beaktats i tillräcklig omfattning i betänkandet.

Länsstyrelsen lyfter även behovet av en tydligare nationell styrning av referensvärden och minimivåer för stora rovdjur. Vidare efterfrågas en mer tydlig ansvarsfördelning, exempelvis avseende jaktledarens ansvar och rapporteringsskyldigheter. Länsstyrelsen anser också att flera begrepp, definitioner och delar av lagtextens utformning behöver förtydligas för att underlätta tillämpningen.

Länsstyrelsen är kritisk till flera av de föreslagna förändringarna. Myndigheten bedömer att vissa förslag bygger på tidigare modeller som inte har fungerat tillfredsställande, exempelvis samverkansrådets roll vid framtagande av miniminivåer för rovdjur.

Länsstyrelsen ser även en risk för otydlighet och bristande likformighet i tillämpningen av vissa bestämmelser, bland annat förslag om jakttider som kopplas till lokala snöförhållanden.

Vidare anser Länsstyrelsen att vissa delar av den föreslagna viltförvaltningslagen riskerar att möjliggöra jaktformer inom skydds jakt på enskilds initiativ som ur djurskyddssynpunkt kan vara problematiska.

Ett särskilt problemområde är tillsynen, där nuvarande system bedöms ha stora geografiska brister. Länsstyrelsen efterfrågar ett samlat nationellt ansvar och bättre resurser för att säkerställa likvärdig kontroll i hela landet.

Kommentarer

Skydds jakt på enskilds initiativ enligt bilaga 4 till förordningen

Skriv lättförtaliga beskrivningar på enkel svenska. Det ska vara lätt att göra rätt.

Texten i bilaga 4 är direkt riktad till den som ska utföra jakten. Jakt är endast tillåten efter vissa arter, under angivna tidsperioder och under de förutsättningar som anges i bilagan. Eftersom jakten ska ske på enskilds initiativ finns begränsade möjligheter för myndigheter att lämna vägledande råd i enskilda fall. Det är därför av stor vikt att regelverket är tydligt och formulerat på ett lättförståeligt sätt. Den föreslagna strukturen i bilaga 4 har förbättrats i betänkandet och bidrar till ökad tydlighet. Språket är dock i vissa delar alltför kortfattat och ibland svårtolkat. Detta kan leda till osäkerhet vid tillämpningen. Som exempel kan det ifrågasättas om jakt på grågås får ske i en situation där en fågel står på en åker och orsakar skada. Enligt bilagan får grågås endast jagas om den befinner sig ”vid ett fält med oskördad gröda”. Uttrycket ”vid” kan tolkas på olika sätt och riskerar att skapa osäkerhet. En mer precis formulering skulle minska risken för feltolkning. Ett annat exempel är då arten i fråga uppträder i flock om minst fem individer.

Betyder detta att alla individer får fällas om de inledningsvis var en flock om fem individer? Ett annat exempel är formuleringen att skogsmård får jagas om den förekommer tillfälligt "på öar eller klippor i vattnet". Detta språkbruk framstår som ålderdomligt och otydligt. En modernare och mer lättbegriplig formulering, exempelvis "på öar och skär", skulle sannolikt underlätta förståelsen.

Bilaga 1-4

Dubbelhantering av samma fråga.

Länsstyrelsen lämnar inga synpunkter på bilaga 1-4 i betänkandet som avser arter och jakttider. Skälet är att dessa frågor nyligen har behandlats inom ramen för Naturvårdsverkets arbete inom Jaktidsberedningen. Detta skulle medföra en parallell hantering av i grunden samma frågeställningar. Länsstyrelsen utgår från att regeringen beaktar detta i den fortsatta beredningen och i huvudsak utgår från det samlade förslaget som Jaktidsberedningen lämnar.

4 Skydds jakt

Oförenlighet med EU-rätten.

I 2 § punkt 3 framgår att länsstyrelsen får besluta om skydds jakt, inklusive fåglar, för att förhindra allvarlig skada på egendom. Fågeldirektivets undantag är dock mer begränsat än art- och habitatdirektivets. Detta måste tydligt framgå när den svenska lagtexten ska anpassas till naturvårdsdirektiven. Skada på egendom utgör ingen grund för beslut om skydds jakt enligt Fågeldirektivet.

5.14 Gynnsam bevarandestatus för en viltart

Nödvärdigt stöd åt regionala myndigheter att fatta beslut om jakt på unionsrättsligt skyddade arter.

Enligt naturvårdsdirektiven är det den beslutande myndigheten som äger bevisbördan, det vill säga att visa att den planerade jakten inte försvårar upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus. Samtidigt är bedömningen av gynnsam bevarandestatus en nationell fråga då arternas utbredning kan beröra hela landet. Mot den bakgrunden framstår det som mindre ändamålsenligt att en regional myndighet i varje enskilt beslut självständigt ska behöva sammanställa uppgifter om artens nationella förekomst och utbredning. Länsstyrelsen anser därför att en nationell myndighet

bör ges ett tydligt och samlat ansvar för att fastställa referensvärden för samtliga arter som omfattas av unionsrättsligt skydd. En sådan myndighet bör även ansvara för att löpande sammanställa uppgifter om populationsstorlek och möjligt jaktligt uttag samt redovisa fattade beslut som sammantaget kan påverka bedömningen av arternas bevarandestatus.

7.4 Jaktledare

Ologiskt att säkerhet och ansvar endast ska gälla vid jakter efter vissa arter.

Länsstyrelsen ställer sig bakom betänkandets bedömning att en jaktledare har en viktig roll, inte minst när det gäller säkerheten vid en jakt där flera personer deltar. Mot denna bakgrund anser länsstyrelsen att det alltid bör finnas en utsedd jaktledare när fler än två personer deltar. Detta bör gälla oavsett vilka arter som jagas, eftersom behovet av samordning och säkerhet inte är beroende av jaktform eller viltart.

7.14 Vilt i hägn och tillsyn

Otydlighet då olika begrepp används.

Länsstyrelsen är positiv till betänkandets förslag om ett utökat mandat att utöva tillsyn. I författningsförslaget, 9 kap. 4 och 5 §§ (s. 83), används dock begreppet "vilt som anses hållas av människan". Den närmare utvecklingen av begreppet på s. 230 är svår att följa, vilket medför att även dess innebörd i lagtexten framstår som otydlig.

8.1.1 Undantag från jakttider för stora rovdjur

Snö ska inte avgöra jakttider.

Länsstyrelsen delar inte betänkandets förslag om att skapa förutsättningar att ändra jakttider efter stora rovdjur. Den populationsreglerande jakten bör i stället bedrivas under den period då den ur artens biologi är mest lämplig, eller minst olämplig. Bedömningen av att få använda snöförhållanden för att underlätta jakten kan omöjligen ligga till grund för jakttider. Snöförhållanden, om det ens finns snö, varierar stort inom rovdjurens naturliga utbredningsområde vilket naturligt skapar olika förutsättningar i landet för jaktens genomförande.

8.4.2 Andra ändringar som rör skydds jakt

Djurplågeri kan inte accepteras i en lag om viltförvaltning och förbjuds även i 2 kap 4 §.

Länsstyrelsen anser att den som påskjuter ett rovdjur så att det får skador av betydelse utan att dö, och där orsaken till detta är ett otillåtet eller olämpligt jaktmedel eller en felaktig jaktmetod har använts, ska anses ha handlat i strid med gällande bestämmelser i 2 kap 4 § även om skydds jakt sker på eget initiativ. Ett sådant agerande bör kunna föranleda straffrättsligt ansvar. Länsstyrelsen anser vidare att agerande som berör nödvärn även kan hanteras enligt brottsbalken.

Om slopad fällavgift på älg

Finansieringsmodellen saknar tydlighet, flexibilitet och kostnadstäckning

Länsstyrelsen är positiv till en alternativ finansiering av älg- och övrig klövviltsförvaltning, men bedömer att det aktuella förslaget är bristfälligt redovisat. Det saknas en tydlig och transparent modell för medelstildelning till olika länsstyrelser. Avgiftskonstruktionen i lag eller förordning riskerar att leda till långsiktig underfinansiering eftersom den inte är kopplad till kostnadsutvecklingen. En hänvisning till avgiftsförordningen anses därför lämpligare. Vidare saknas en analys av befintlig användning av älgvårdsfonden samt flera centrala kostnadsposter, såsom länsstyrelsens administrativa kostnader och arvoden till älgförvaltningsgrupper. Länsstyrelsen anser därför att finansieringsmodellen bör omarbetas så att den blir tydlig, flexibel, heltäckande och långsiktigt hållbar. Länsstyrelsen kan med nuvarande förslag omöjligt bedöma utfallet av den tänkta medelstildelningen och kan därför inte bedöma om den är realistisk.

8.7 Anmälan av jaktresultat

Oförenlighet med EU-rätten

Länsstyrelsen konstaterar att slutbetänkandet saknar en redovisning av hur uppgifter om vilt som fällt med stöd av bilaga 4 ska samlas in och rapporteras inom ramen för Habides-rapporteringen till EU-kommissionen, enligt artikel 16 i Art- och habitatdirektivet och artikel 9 i Fågeldirektivet. Frågan har tidigare behandlats i SOU 2025:32 (avsnitt 4.6), där det tydligt framgår att det i dag saknas ett

heltäckande system för insamling av sådana uppgifter. Den rapportering som förekommer är delvis frivillig, ofullständig och därmed otillräcklig för att uppfylla Sveriges skyldigheter enligt EU-rätten. Mot denna bakgrund anser länsstyrelsen att det är nödvändigt att ett obligatoriskt, nationellt och heltäckande system för insamling och rapportering av dessa uppgifter införs. Utan en sådan ordning saknas förutsättningar att säkerställa korrekt rapportering till EU-kommissionen och därmed efterlevnad av naturvårdsdirektiven.

Otydlig ansvarsfördelning

Länsstyrelsen tillstyrker betänkandets förslag om att ansvaret för återrapportering av jaktresultat ska ligga på jaktledaren. Det kvarstår dock otydligheter, särskilt i fråga om jakt som bedrivs under längre jakttider, såsom vid älgjakt. Vid sådan jakt kan rollen som jaktledare variera över tid och innehas av olika personer vid olika tillfällen. Detta medför oklarheter kring vem som i praktiken bär ansvaret för återrapporteringen. Länsstyrelsen anser därför att ansvarsfördelningen behöver förtydligas, exempelvis genom att klargöra om ansvaret ska knytas till en huvudansvarig jaktledare för hela jakttiden eller till den jaktledare som leder jakten vid respektive jakttillfälle.

8.12 Jakt av naturvårdsskäl

I förslaget anges att länsstyrelsen ska kunna lämna information till jakträttshavaren. Länsstyrelsen vill i detta sammanhang framhålla att myndigheten inte har tillgång till uppgifter om vem som är jakträttshavare i de fall markägaren har upplåtit jakträtten till annan. Detta innebär att det i praktiken kan vara svårt att säkerställa att informationen når rätt mottagare. En korrekt ordning hade varit att informera markägaren, som får i ansvar att underrätta jakträttshavaren eller jakträttshavarna.

9 Straffrättslig översyn

Länsstyrelsen är positiv till betänkandets förslag.

9.2.2. Tillsyn på jaktområdet

Bristande likvärdighet i jakttillsynen och behov av nationell samordning

Den tillsyn som länsstyrelserna i dag bedriver avser i huvudsak efterlevnaden av villkor i beslut om jakt på stora rovdjur samt administrativ tillsyn och uppföljning av jaktresultat i de tillstånd till jakt som myndigheten har meddelat.

Länsstyrelsen anser att en myndighet, i likhet med Statens naturoppsyn i Norge, bör ges ett samlat och tydligt ansvar för jakttillsynen, utöver Kustbevakningen uppdrag. I dag är Länsstyrelsens operativa tillsyn i praktiken koncentrerad till vissa skyddade områden, främst i norra Sverige. Detta innebär att en mycket stor del av landets yta – uppskattningsvis omkring 84 procent – endast i begränsad omfattning omfattas av faktisk tillsyn. Denna situation skapar ett systematiskt tillsynsgap med flera negativa konsekvenser. Dels ökar risken för överträdelser i områden där tillsynen är låg eller saknas. Dels ger det en snedvriden och ofullständig bild av regelefterlevnaden på nationell nivå, eftersom upptäckta överträdelser i hög grad speglar var tillsyn bedrivs snarare än var brister faktiskt förekommer. En geografiskt ojämnt fördelad tillsyn riskerar även att påverka systemets legitimitet. När kontrollinsatser koncentreras till vissa områden kan det leda till att jägare verksamma i dessa områden framstår som överrepresenterade i tillsynsärenden, trots att detta i huvudsak kan vara en effekt av var tillsynen genomförs. Detta kan i sin tur påverka förtroendet för både tillsynssystemet och berörda aktörer. Mot denna bakgrund bedömer länsstyrelsen att det krävs en mer samordnad, likvärdig och rikstäckande jakttillsyn. En ansvarig myndighet bör ges ett tydligt mandat samt tillräckliga resurser för att planera, samordna och genomföra tillsyn i hela landet. Detta är en förutsättning för att säkerställa en rättssäker, effektiv och legitim tillämpning av lagstiftningen.

11.3 Överklagande av beslut enligt viltförvaltningslagen

Förändrad överprövning och dess konsekvenser på kompetens och rättssäkerhet

Länsstyrelsen ser både fördelar och nackdelar med att överprövning av beslut enbart ska ske i allmän förvaltningsdomstol. En tydlig fördel med att Naturvårdsverket får en förändrad roll är att myndigheten fullt ut kan verka som ett rådgivande expertstöd till länsstyrelserna. I de ärenden där Naturvårdsverket samtidigt haft både en rådgivande och en överprövande funktion har detta inte varit möjligt. En nackdel är att en allmän förvaltningsdomstol ofta

saknar den biologiska sakkunskap som krävs för att fullt ut förstå de avvägningar som ligger till grund för beslut om tillstånd eller avslag till jakt. Om denna kompetens saknas finns en risk att myndighetens beslutsmotiveringar behöver bli avsevärt mer omfattande för att säkerställa att besluten kan prövas på ett rättssäkert sätt.

11.4 Skyndsam handläggning av mål om miniminivåer för stora rovdjur

Svår och tidskrävande process

En översyn av bestämmelserna bör inte resultera i en ordning som tidigare visat sig inte fungera. Förslaget bygger på en förhoppning om att samverkansråden inom respektive rovdjursförvaltningsområde, utifrån ett regionalt perspektiv, ska ta fram förslag till miniminivåer som sammantaget motsvarar det nationella referensvärdet. Erfarenheten visar att denna process inte fungerar. Samverkansråden har generellt föreslagit så låga miniminivåer att det nationella referensvärdet inte uppnås.

Länsstyrelsen anser därför att en tydligare och mer ändamålsenlig ordning är att Naturvårdsverket ges i uppdrag att ta fram ett nationellt förslag, där referensvärdet fördelas på miniminivåer mellan de tre rovdjursförvaltningsområdena. Fördelningen bör baseras på förekomst av rovdjur, arternas biologi samt risken för skador inom näringar inom livsmedelsproduktion, såsom tamdjurshållning.

Landshövdingarnas samverkansråd bör därefter ges möjlighet att förhandla om justeringar av detta förslag. En utgångspunkt för sådana förhandlingar ska vara att en sänkning av miniminivån i ett område förutsätter en motsvarande höjning i andra områden, så att det nationella referensvärdet fortsatt upprätthålls.

Detta förslag garanterar en snabb, enkel och tydlig process där hänsyn tas till det regionala perspektivet samtidigt som det nationella ansvaret för uppfylls.

Genomgång av paragrafer i Viltförvaltningslag

1 kapitlet – Definitioner

6 § 3 pkt. Jakt kan även utföras av en person som är passiv. Att *vänta* eller *vaka* bör därför ingå som jakt (beskrivs även så i ett flertal nationella jaktlagstiftningar hos medlemsstater inom EU).

17 § andra stycket. I stycket bör även ordet *vaka* ingå. Övriga begrepp som beskriver jakt avser aktiva handlingar, såsom att spåra eller förfölja, men jakt bedrivs även genom att stilla invänta viltet. I flera andra länders lagstiftning anges också *vaka* eller *vaktjakt* som en form av jakt. Med nuvarande beskrivning är det hundar eller drevkarlar som bedriver jakt men inte passkyttarna.

24 § Miniminivå. Länsstyrelsen anser att det nationella referensvärdet som begrepp bör benämnas tydligt i lagtexten. Alternativt bör begreppet miniminivå avse nivåer inom respektive rovdjursförvaltningsområde. En alltför kort beskrivning riskerar att ge en ofullständig bild av hur begreppen hänger ihop. I EU:s art- och habitatdirektiv används begreppet Favourable Reference Population (FRP), vilket motsvarar den populationsnivå som minst krävs för att en art ska kunna uppnå och behålla gynnsam bevarandestatus. I Sverige används begreppet referensvärde för den nationella lägsta populationsnivån. Detta referensvärde kan genom förvaltningsbeslut fördelas geografiskt, där den del som tilldelas ett område benämns miniminivå. Summan av de regionala miniminivåerna ska minst motsvara det nationella referensvärdet.

2 Kapitlet - Grundläggande bestämmelser inom viltförvaltningen

2 och 3 §§. I paragraferna används orden ofredas eller skrämmas utan att vidare definieras. Båda paragraferna är hämtade ur den äldre jaktlagen utan att ha moderniserats, vilket skulle vara avsikten med detta förslag. Det bör tydligt framgå vilken skillnad som avses.

3 Kapitlet - Jakträtt och jakt på någon annans område

4 § På allmänt vatten – I denna nya bestämmelse framgår att jakt nu får bedrivas efter endast en anmälan. Det bör därför tydligt anges i lagtexten att anmälan ska göras till regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. Länsstyrelsen anser vidare att den som

jagar på allmänt vatten bör uppfylla de kunskapskrav och övriga villkor som ansvariga myndigheter föreskriver. Detta är särskilt viktigt om administrationen förenklas och även möjliggör deltagande för fler jägare utan lokalkännedom eller större erfarenheter av förekommande viltarter. Om regelverket öppnas upp för fler utövare bör lagstiftningen samtidigt tydliggöra hur jakten kan regleras och vid behov begränsas, exempelvis genom föreskrifter om anmälan, kunskapskrav, rapportering av fällt vilt och andra villkor.

5 § Den eller de myndigheter som regeringen beslutar ska i föreskrift eller beslut kunna ange att den som jagar på allmänt vatten ska ha genomgått särskild utbildning.

10 § pkt 1-2. Det saknas information om vem som får genomföra skyddsjakten. Förslagsvis kan jakten genomföras av ägare eller vårdare, eller på uppdrag av dessa. Pkt 3. Om jakten på fastigheten redan är upplåten till annan bör den skyddsjakt som sker på enskilda initiativ inte kunna upplåtas till en tredje part av ägare eller arrendator. I annat fall kan samma "skyddsjakt på enskilda initiativ" säljas av både ägaren och arrendatorn till olika jägare.

11 § Här ska styckena ändra ordning så att åtgärder för att skrämma kommer före skyddsjakt.

13 § även paragraf 11 § bör omfattas, inte bara 10 §.

16 § Med hänsyn till de säkerhetsaspekter som följer av användning av skjutvapen bedöms jakten medföra en undanträngande effekt på även på annan verksamhet i området än naturvården, turismen eller friluftslivet. Länsstyrelsen bör därför tilldelas en utökad föreskriftsrätt för att möjliggöra en lokal och regional anpassning av jakten med hänsyn till även lokalbefolkningens intressen och andra prioriterade verksamheter.

4 kapitlet - Jakten och begränsningar av jakten

2 § Motivet att kräva en jaktledare för information om jakt och säkerhet bör inte vara knutet till en viss typ av jakt. Det avgörande ur säkerhetssynpunkt är snarare antalet deltagande jägare. När flera jägare deltar ökar behovet av samordning, tydligt ansvar och en gemensam säkerhetsgenomgång. Kravet på jaktledare bör därför alltid utgå från antalet deltagare.

6 § Sista meningen – Populationsreglerande jakt.. ska förmodligen vara rubrik för nästa avsnitt.

18 § punkt 3 bör kunna rymmas inom punkt 1. Om så inte är fallet bör en ytterligare punkt införas, där det anges att de arter som fålls med stöd denna lag och som är upptagna i bilaga II, IV eller V till EU:s art- och habitatdirektiv ska rapporteras till den myndighet regeringen beslutar (framför allt berör detta arter i Bilaga 4 till viltförvaltningsförordning).

5 kapitlet - Användning av jaktmedel, motordrivna fortskaffningsmedel och hundar vid jakt

4 § Användningen av ordet huvudsakligen skapar en otydlighet i bestämmelsen. Det framgår inte om begreppet avser en bedömning i tid eller i rum. Om begreppet tolkas tidsmässigt kan det innebära att jakt även bedrivs på andra jakträttsinnehavares marker under en del av tiden, vilket i praktiken skulle kunna innebära att andras jaktmarker tas i anspråk. För att undvika olika tolkningar bör bestämmelsen förtydligas så att det klart framgår vilken avgränsning som avses. Exempel: 1. Den som medför tre jakthundar kan låta en av hundarna driva vilt på annans mark. 2. Den som jagar med på en stor fastighet som omger några mindre fastigheter tillåts jaga över hela ytan eftersom den egna fastigheten utgör den huvudsakliga jaktmarken.

6 kapitlet - Jakt och avlivning av allmänintresse och vilt som tillfaller staten

3 § Den som med stöd av denna bestämmelse avlivar en art som annars är fredad ska anmäla detta till den myndighet regeringen beslutar.

7 kapitlet - Avgifter, kunskapskrav och tillsyn

4 § Då de teoretiska och praktiska kunskapskraven avseende jakt och artkännedom i dag i huvudsak är kopplade till innehav av vapen, finns en risk att EU- och EES-medborgare som inte är bosatta i Sverige saknar tillräcklig kunskap om svenska förhållanden. Detta kan exempelvis avse kunskap om svensk jaktlagstiftning, säkerhetsregler, jaktbara arter samt förmågan att skilja dessa från skyddade arter. Mot denna bakgrund bör samtliga som utövar jakt i Sverige kan uppvisa kunskaper motsvarande de krav som ställs på

jägarexamen i Sverige, eller på annat sätt visa att de besitter likvärdig kompetens.

11 kapitlet - Överklagande m.m.

1§ *Om att informera jakträttsinnehavaren innan jakten får påbörjas -*
Bestämmelsen skiljer på jakträttsinnehavare och markägare. Myndigheter kan sakna information om jakträttsinnehavare om denne inte är markägaren. Upplåtelse av jakt sker genom civilrättsliga avtal som saknar annan registrering. Myndigheten kan svåriligen ha skyldighet att informera en för myndigheten okänd person

Länsstyrelsen föreslår därför att det alltid är den registrerade markägaren som ska underrättas. Markägaren får i uppdrag att informera jakträttsinnehavare om jakten är upplåten. Det är idag inte ovanligt jakträtten upplåts till olika personer som jagar olika viltarter.

Genomgång av paragrafer i Viltförvaltningsförordning

4 kapitlet - Skyddsjakt

1 § Begreppet skada bör definieras tydligare för att undvika subjektiva bedömningar och bristande rättssäkerhet. Formuleringen att vilt som "riskerar att orsaka skada" omfattas är alltför vid och kan leda till att i princip allt vilt uppfyller kriterierna för skyddsjakt. Länsstyrelsen anser därför att både skadans innebörd och kraven för vad som utgör en tillräcklig risk bör preciseras.

2 §. I punkt tre (3.) anges att skyddsjakt kan beviljas för att förhindra skada på egendom. Detta gäller inte för fåglar. I Fågeldirektivet finns inte skydd av egendom med som skäl för undantag för arternas skydd. Detta måste framgå i bestämmelsen.

5 § Det bör framgå att även Länsstyrelsens beslut om skyddsjakt på främmande viltart får omfatta annans mark. Detta förhindras av 6 kap. 4 § i Viltförvaltningslagen där endast den myndighet som regeringen bestämmer får göra detta.

7 § Första stycket – att skrämma rovdjur bör rimligtvis även innefatta arten kungsörn då tamdjur riskerar att angripas.

Skyldighet att anmäla jaktresultat

Under denna rubrik saknas en bestämmelse som anger att den som har dödat en unionsrättsligt skyddad art med stöd av bilaga 4 ska anmäla detta till Naturvårdsverket. Anmälan ska minst innehålla den information som krävs för myndighetens rapportering i Habitats - Habitats Directive Reporting. - Se tidigare beskrivning i Remiss av Delbetänkande Vissa förändringar i jaktlagstiftningen, (SOU 2025:32)

7 kapitlet - Motordrivna fortskattningsmedel vid jakt

Rullstolsburna personers jakt från motordrivet fordon

Denna bestämmelse exkluderar personer med permanent funktionsnedsättning som inte är rullstolsburna, men som ändå är beroende av hjälpmedel, exempelvis motordrivna fordon, för att kunna bedriva jakt. En sådan avgränsning riskerar att bli godtycklig och inte spegla de faktiska behov som finns hos olika grupper av personer med funktionsnedsättning. Bestämmelsen bör därför omformuleras så att den utgår från behovet av hjälpmedel snarare än en specifik typ av funktionsnedsättning. På så sätt kan regelverket bli mer inkluderande, rättvist och bättre anpassat till individuella förutsättningar.

10 kap. Viltolyckor, avlivning av vilt och vilt som tillfaller staten

4 § De uppräknade arterna bör betraktas som särskilt värdefulla viltarter. För att motverka illegal jakt bör avlivning av dessa arter även anmälas till Polisen. Det är ofta svårt för en enskild person att på plats avgöra vem som är markägare utan att kontakta en myndighet. Detta utgör ytterligare ett skäl för att Polisen är en lämplig mottagare av sådan information. Myndigheten är dessutom tillgänglig dygnet runt, årets alla dagar, vilket säkerställer en snabb och tillgänglig rapporteringsväg. Polisen är även den myndighet som kan vidta åtgärder vid misstanke om brott.

De som medverkat i beslutet

Beslut i detta yttrande har fattats av landshövding Anders Thornberg med naturvårdshandläggare Martin Broberg som föredragande. I den slutliga handläggningen har också tillförordnad funktionschef Magnus Redegard medverkat.

*Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför
namnunderskrift.*